

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 14. europaudvalgsmøde

Dato: onsdag den 18. december 2019

Tidspunkt: mødet startede kl. 14.20

Sted: vær. 2-133

Til stede: Lars Aslan Rasmussen (S), næstformand, Tanja Larsson (S), Halime Oguz (SF), Victoria Velásquez (EL), Jan E. Jørgensen (V) og Ulla Tørnæs (V).

Desuden deltog: statsminister Mette Frederiksen.

Lars Aslan Rasmussen fungerede som formand på mødet.

Punkt 1. Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2019 og møde i Det Europæiske Råd (artikel 50) den 13. december 2019

Det Europæiske Råd 12-13/12-19 – bilag 12 (konklusioner fra mødet i DER (artikel 50)

Det Europæiske Råd 12-13/12-19 – bilag 11 (konklusioner fra mødet i DER)

Statsministeren: Jeg skal afrapportere fra det møde, der blev afholdt i Det Europæiske Råd i sidste uge, den 12.-13. december.

Som vi talte om i forbindelse med min forelæggelse i sidste uge, var klima det store emne. Først var der en kort drøftelse med Europa-Parlamentets formand og derefter en meget lang diskussion om klima. Personligt er jeg rigtig glad for resultatet, fordi vi på mødet traf en beslutning om, at vi i 2050 skal være klimaneutrale. Der er et enkelt land, der ikke er parat til at forpligte sig til at implementere målet. Det vender vi tilbage til i juni 2020. Jeg er helt med på, at det er en temperaments-sag, om man synes, at det er en stor sejr, når alle lande ikke er med – men det synes jeg personligt, det er. Alternativet til dette kompromis havde givet været, at der ikke var opnået et resultat. Jeg mener, at det er bedre, at de lande, der er villige til at tage de næste skridt, får muligheden for at gøre det – og gøre det sammen.

På mødet var der en del diskussioner om koblingen mellem det kommende 7-årige budget og klimaspørgsmålet. Det mener jeg blev landet fint med en fælles erkendelse af, at den grønne omstilling koster, men vi påbegyndte ikke på den måde forhandlingerne om budgettet, og det mener jeg også havde været forkert at gøre der.

Apropos budgettet var det ikke noget, vi brugte lang tid på. Positionerne er velkendte; også fra dansk side. Den nye DER-formand, Charles Michel, overtager nu opgaven og skal finde en måde at drive forhandlingerne videre på. Det vender vi tilbage til, når der er nyt.

Under middagen havde vi en drøftelse om de eksterne relationer. Der har været et møde mellem Rusland, Ukraine, Frankrig og Tyskland, og beslutningen blev, at sanktionerne mod Rusland videreføres i en yderligere 6-måneders periode.

Fredag morgen var der møde mellem eurozonelandene, men i udvidet format, så Danmark deltog også.

Og så havde vi selvfølgelig også lejlighed til at diskutere Brexit. Med valget i Storbritannien torsdag og Johnsons stærke mandat tyder meget nu på, at Brexit måske allerede bliver en realitet inden deadline den 31. januar 2020. Og jeg tror, at der fortsat lægges op til en relativ kort forhandlingsproces. Det er klart, at de danske prioriteter i høj grad er at sikre fiskeriet og en ordentlig aftale for samhandel i det hele taget. Og så bliver der også et behov for at have fokus på danskere i Storbritannien og briter i Danmark.

Det var en kort afrapportering, for sagerne giver på en måde sig selv. Den helt store diskussion om budgettet tager vi på det næste topmøde.

Victoria Velásquez ville gerne høre mere om, hvordan statsministeren vurderede klimaambitionerne. Hvordan placerede landene sig? Var der grupperinger, og hvor stor opbakning var der til handling?

Statsministeren kunne konstatere, at det var for tidligt at sige noget om landenes positioner. Situationen var sammenlignelig med, at et bredt flertal i Folketinget nu var blevet enig om en fin klimalov. Den enighed skulle så omsættes til handling, og det skulle nok blive mere besværligt end i første runde – sådan var det også i EU. Kommissionen havde spillet ud med en ambitiøs plan – the green deal – og man forventede, at klimaet ville komme til at fylde meget i budgetforhandlinger. Nogle europæiske lande – og ikke mindst de østeuropæiske – var mere tilbageholdende på klimaområdet end andre lande. Det var der forskellige grunde til, og nogle af dem var helt forståelige. Disse landes økonomier og samfundsstruktur er ikke de samme, og de har sværere ved at gå ind i den grønne omstilling end f.eks. Danmark, der var nået langt inden for vedvarende energi. Statsministeren havde bidt mærke i de intense indlæg fra tidligere østbloklande, der bad de andre EU-lande huske på, at de havde været underlagt kommunisme i mange år og ikke selv havde bestemt deres infrastruktur. Og den var ikke sådan lige at ændre. Det var klart, at når de konkrete forhandlinger startede, ville der komme mange konflikter på kryds og tværs: for eksempel om man på landbrugsområdet skulle gøre nogle store pengebeløb grønnere. Danmarks tilgang skulle være at skubbe på for en ambitiøs dagsorden, men samtidig have forståelse for, at landene har meget forskellige udgangspunkter.

Mødet sluttede kl. 14.31.